

Calvià, objecte del desig

Calvià és un dels municipis més rics de l'estat i de tot Europa. Té una població d'uns 15.000 habitants de dret, dividits entre els nuclis de l'interior i els de la costa. Després de Palma és l'objectiu més desitjat en unes eleccions municipals. Actualment és el darrer reducte important de poder socialista a Balears. D'aquí un any hi haurà eleccions. La batalla de Calvià promet ser una de les més *cruentes*. Una batalla, a més, que sens dubte estarà marcada per la frustrada operació multimilionària de la Marina de Calvià, un macroprojecte urbanístic relacionat amb IGS, (Iniciativa y Gestión de Servicios Urbanos), la societat encarregada de gestionar la cooperativa de viviendas PSV, de la UGT, que tants problemes ha portat a la central socialista, i que va enterrar a Calvià quasi 6.000 milions de pessetes.

Tampoc serà aliena a la lluita electoral la història coneguda pel nom de *Calviagate* o cas Calvià, un suposat intent de suborn a un regidor socialista perquè donàs suport a una moció de censura contra l'actual batllessa socialista, Margarita Nájera.

La Marina. La història de la Marina es remunta als temps en què Francesc Obrador accedeix a la batllia de Calvià, l'any 1987. Aleshores Obrador era també el secretari general de la UGT a Balears. La mà dreta del batlle era Margarita Nájera, aleshores tinent de batlle d'Urbanisme i ara batllessa del municipi.

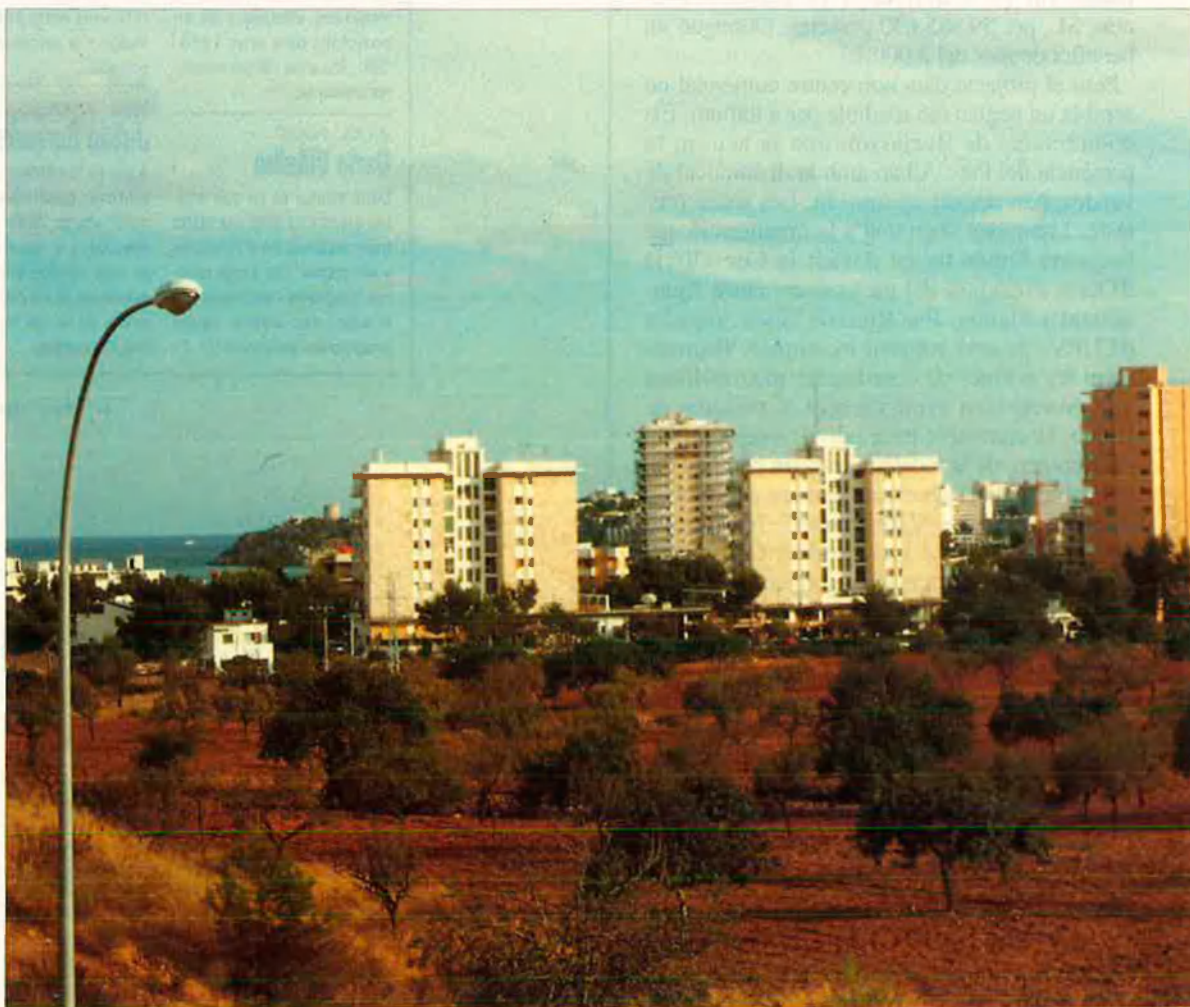
Les previsions d'UGT d'entrar dins el mercat immobiliari tot d'una van tenir ressò a Calvià. El municipi tenia totes les característiques per ser un

El municipi mallorquí de Calvià, un dels més rics de l'estat, afronta dues polèmiques: la fallida d'IGS-PSV i el cas d'un suposat intent de suborn, l'anomenat cas Calvià.

caramel: un batlle que era màxim responsable d'UGT a Balears, unes condicions naturals idònies i, especialment, el fet de ser el municipi turístic per excel·lència de Mallorca, una de les destinacions turístiques més importants de la Mediterrània.

L'any 1988 el consistori de Calvià, amb Obrador i Nájera al seu cap, presentaven en públic el que havia de ser la Marina: 2 hotels, 400 apartaments, 400 xalets, 1 camp de golf, ports esportius, àrees comercials, llacs... tota una ciutat turística. El projecte, veritablement, pretenia ser la promoció turística més important de les Illes i, probablement, una de les més importants de la Mediterrània.

Després que el projecte va ser presentat, l'Ajuntament començà la tramitació del nou Pla General d'Ordenació Urbana. Al mateix temps s'iniciava la compra dels terrenys per edificar la Marina. L'empresa compradora, segons informacions del diari *Última Hora*,

era Marina Calvià Mallorca (MCM), que estava participada en un 51% per l'Ajuntament de Calvià i la resta a parts iguals entre IGS i una altra societat, Four-4, propietat dels arquitectes redactors del PGOU. Posteriorment, l'estiu de 1992, l'Ajuntament es va desvincular de MCM.

Les informacions sobre els milions que IGS va destinar a la compra de terrenys són diferents segons les fonts. El rotatiu mallorquí cita l'actual batllessa, Margarita Nájera, quan diu que IGS va invertir 6.000 milions de pessetes. Altres fonts situen la xifra total en menys de 5.000.

Els problemes polítics es mesclaren ràpidament amb la Marina. Una vegada aprovat el PGOU, la Comissió Insular d'Urbanisme de Mallorca —que depèn del Consell Insular de Mallorca, controlat alhora pel Partit Popular— no va acceptar el projecte de la Marina per mor de l'impacte medioambiental que provocaria.

Posteriorment, la fallida dels projectes immobiliaris d'IGS-PSV semblen haver aturat definitivament el macroprojecte de la Marina.

D'aquesta manera s'han esvaït, si més no de

ARXIU

Les informacions sobre els milions que IGS va destinar a la compra de terrenys a Calvià són diferents segons les fonts. El rotatiu mallorquí Última Hora cita l'actual batllessa, Margarita Nájera (dalt), quan diu que IGS va invertir 6.000 milions de pessetes. Altres fonts situen la xifra total en menys de 5.000.

moment, els somnis d'Obrador i Nájera de convertir Calvià en un model turístic d'alta qualitat, projecte en el qual la Marina és, sens dubte, l'estrella.

El cas Calvià. A més de la Marina, un altre cas ha enterbolit la vida política de l'Ajuntament calviàner. El 1992 esclatava el que es va anomenar cas Calvià o *Calviagate*. Un suposat intent de compra —es parlava d'una maleta amb 100 milions de pessetes— d'un regidor socialista per tal que donàs suport a una moció de censura contra la majoria socialista de Margarita Nájera i en favor del candidat conservador.

L'acusador, el regidor socialista José Miguel Campos, implicava Miquel Deyà (advocat i militant aleshores del PP) i Andreu Bordoy (llavors vice-president del PP a Calvià), a més d'un empresari, Guillem Ginard, que feia d'intermediari. En el rerefons del suposat intent de compra del regidor hi hauria, a més del fet polític de la moció de censura, interessos urbanístics.

Quan ara els partits polítics es disposen a començar a enllestir les maquinàries electorals en vistes a les municipals i autonòmiques de la primavera de 1995, Calvià es presenta com una de les places on la lluita serà més aferrissada. Tant la fracassada operació de la Marina com la suposada operació de suborn d'un regidor socialista planaran sobre la campanya.

La situació política de Balears, amb un PP quasi hegemònic, atorga a Calvià un paper pràcticament emblemàtic pels socialistes, ja que és l'única institució important que mantenen en les seves mans, després d'haver perdut l'Ajuntament de Palma i el Consell Insular de Menorca.

Miquel Payeras